

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Naročnina na skupni naslov letno 24 Din; na posamezni naslov letno 30 Din. V inozemstvu: letno 65 Din. Z M. listom letno 100 Din.

IZHAJAJO VSAKO NEDELO.

Uredništvo i odprava v Kranju. Uprava v Murski Soboti, Križeva ul. 4.

Cena oglasov: po dogovoru. Oglašje sprejema samo tiskarna Tiskovnega društva v Kranju.

Cerkev na pečini.

Katoličani smo edna družina, ki jo drži ista ljubézen pa ista vera. Rešitev iz nevol, ki težijo dendenéjnji svet, moremo iskati v družini: če bomo meli dosta dobrih krščanskih družin, bo mir pa zadovolnost med nami! Ves svet naj bo tudi kak edna sama družina — za to skrbimo. Svetost družine pa glási najmočnejše naša Cerkev. Zdajšnji pápa pri vsakoj priliki poziva svet, naj se prerodijo družine i hižni zakoni. Febrarja 12-a smo katoličani vsega sveta svetili 11 letnico korunüvanja sv. Očé Piusa 11-ga. Stavimo se záto pri misli na Cerkev i njeni položaj v denéšnjem časi!

V vihérnom vremeni svetovnega boja je vladao Cerkev pápa Benedikt XV., ki je ves čas pozávalo narode, naj se zmiriyo. Gda je 22. januara 1922. mro, so 6. februara kardinali zvolili za pápo kardinala Ahila Ratti-ja, ki je bio nato 12. februara slovesno korunüvani za vládaru katoličanske Cerkve. Pius XI. se je narodo 31. majnika 1857.; bio je velki vučenjak i ljubiteo planin. — L. 1919. je postano apoštolski nuncij, zastopnik pápe, na Poljskom, 1921. pa kardinal i nadpúšpek v Milani.

Pravimo, da je sv. Oča náместnik Kristušov na zemli, poglavár sv. Cerkve. Gda je Jezuš Kristuš pravo svojemi apoštoli Simoni: „Ti si Peter (to je pečina, skala) i na to skalo zozidam svojo cerkev i peklenska vrata je ne premagajo“ — te je postavio sebi námostnika. Prek 200 jih je že bilo od tistoga časa, mnogi so bili preganjani i so celó mrlji za Kristuša, ali Cerkev na pečini izda trdno stoji! Mnogi se zagánjajo v návuke naše vere, v včenjé naših púšpekov i dúhovnikov, pa zaman! Nezmotlivost sv. Očé jo čuva, čuva jo vernost i vdanost mnogih jezér dúhovnikov i mnogih milijonov vernikov! Púšpeki glasijo v svojih púšpekijaj istine, štere so povedali vsi púšpeki s pápom. Dale pa púšpeki sodijo i povejo, ali so prave pa veri ne škodlive različne misli pa navuki, ki se širijo med verniki. Če vidijo, da se med ljudstvom

širi kaj Cerkvi nasprotnoga, te to vernikom naznanijo. Edino púšpeki so pozvani, da povejo: ka je proti veri i Cerkvi! So med nami takši, ki našim dobrim, prostim ljudem pravijo:

Papa Pius XI.

„e, ka te pope poslušali, to pa to je vse ne proti veri! Poslušajte nas, hodite z nami!“ Što pa so tej? To so takši, ki so že davno pozabili katekizmuš, če so ga sploj gda znali! Pa tej vúpajo soditi, što i ka je ne proti Cerkvi? Što ne poslušá reči púšpekove, dela proti navuki Cerkve!

Kak púšpeki (škofje) sodijo gledoč na prilike i potreboče če svoje škofije, tak sv. Oča ves svet. Reč pápovo posluhnejo vsi pravi katoličani. To je ravno tista moč, ki drži Cerkev, da stoji kak trdno mesto na pečini med vihéri!

Naš zdajšnji pápa nam je večkrat spregóvoro od velikih pitanj denéšnjega časa. Posebno od vzgoje mladine, štero si želežo brezverni ljudje popunoma prilastiti. Sv. Oča pa je v posebnom pismi vernikom močno povdaro, da má Cerkev velke pravice pri vzgoji mladine.

Drúgo velko pitanje je sv. hižni zakon. Brezverni svet ga šče popunoma podreti i postaviti na fundament, ki ne pozna Boga i vere. Sv. oča Pius XI. je razglasio v okrožnici vsemi sveti, da naj bodo zakoni po božoj voli.

Posebno žalostno pa je pitanje krüha. Milijoni so brez dela i jela, delavci so slabo plačani i nemrejo živeti, kak je človeka vredno. Tudi o tom je sv. Oča spregóvoro i če bi ga vsi poslušali pa bógali, bi inači živeli milijoni lačnih!

Mi pa — če ščémo dosegnoti, da bomo bár katoličani edna srečna družina — moremo znati za svojo dúžnost. Prvo je to, da moremo vučečo Cerkev — sv. Očo s púšpeki i dúhovniki — poslušati. Dale pa moremo návuke Cerkve spunjávati v vsem življenji, ar edino tak dosegnemo, da bo domače i vse javno — občinsko, državno — življenje zdravo i pošteno. Na to mislimo vsigdar, za to delajmo vsigdar, pri vsem pa nas naj vodi miseo na Cerkev na pečini, blagoslovi nas naj njeni nastaviteo i njegov námostnik! Naša miseo i žela bodi:

Vsešiom vladaj Bog!

Znižanje obresti.

Že duže časa so si razne posojilnice i penzni zavodi v Slovenskoj krajini prizadevali, da znižajo obresti ali intereš. Vodili so se v te namen razni sestanki i pogovori. Nazadnje pa je gospodarska kriza pritislola tak, da

so posojilnice znižale obresti tak za vloge, kak tudi za posojila. Posojilnice so bile to prisiljene včiniti, či so štete očuvati obstoj sebi i dužnikom, vlagatelom pa zagvišati njihove vloge. To je tudi zahtevalo namen posojilnic.

Záprva so ljudje tak med sebov tržili, da so odvišna dugovanja zamenjali za potrebna, štera pa neso mogli sami pripraviti. Dokeč je bio človek na nizkoj stopinji gospodarškoga življenja, je to šlo, kda pa je že napredtvaov, so se njegove potrebščine povnožile i je to menjavanje postalo jako naopačno. Zato so si ljudje zmislili nekšo protivrednost za blago, nekše sredstvo za menjavanje. To menjalno sredstvo je penez. Zdaj ne nesemo zrnja za železo, nego zrnje odamo za peneze, železo pa tudi kúpimo za peneze. Pravi pomen peneza je, da v narodnom gospodarstvu slúži za zamenjavanje.

V tom zamenjavanji pa so neštérni ljudje imeli več za odati kak so pa kúpivali. Drugi pa so zmenjšali svoje potrebščine i si tak peneze spravljali za kakši vekši izdatek, na pr. či se kmet pripravla na zidanje hrambe. Penez se je začeo pri ništérni nabirati. To je pa ne njegov namen. Či bi penez pri ništérni ležao, bi to melo dvojni kvar. Gospodar od ležeči penez nema nikaj, poleg toga je v stalnoj nevarščini, da njemi ga što vkradne. Trpelo pa bi zavolo ležanja penez tudi narodno gospodarstvo. Kem več penez se skrivle po omaraj pa ladaj, tem menje ga je za menjavanje blaga, tem žmetnej se blago menjavle. To najbolje čútimo v zdajšnoj krizi, gda dosta ljudi peneze skrivle po omaraj, zato pa ga je tak malo i tam žmetni pridemo do trštva. Da bi tak nabrani penez prišeo pali v trštvo, so potrebne v gospodarškom življenji naprave, štere nabrani penez sprimejo, ga vlagateli zagvišajo, od njega primeren hasek (interesh) plačtijejo i ga dajo proti primernim obrestim tistim, ki so potrebni. Takše naprave, štere v gospodarstvu nabrane peneze naravnavelejo v promet, so razne posojilnice, hranilnice, banke i penezni zavodi sploj.

Dužnost posojilnice nasproti vlagatelom je ne to, da njim da kemvekše obresti, nego, da jim zagviša vlogo, za njo pa plača primerne obresti. Nekak ma 100 jezero Din vloženi v posojilnico. Primerne obresti so tiste, štere odgovarjajo dohodkom drugoga imanja, ki je tudi vredno 100 jezero. Vzemimo hišo, štera je vredna 100 jezero. Čista arenda od hiše, po odbitji davkov, stroškov za popravlanje, zavarovalnine proti ognji i procenta, za kelko je hiša vsako leto menje vredna, pravim ta čista arenda nam da pravo obrestno mero za vloge.

Nasproti dužnikom ma posojilnica to dužnost, da od njih ne pobira prevelke obresti. Dužniki, ki z izposojenim penezom združijo svojo skrbljivost i delo, morajo pri tem telko zaslužiti, da plačajo obresti i s časom tudi izposojilo. Či njemi izposojeni penez pri vsem prizadevanji samo telko nese,

ka komaj zmaga interese, te se trúdi samo za posojilnico i vlagatele.

Očivesno je, da tudi posojilnica, štera varje i zagviša vloge i štera s svojim imanjom v prvoj vrsti dobra stoji za vložene peneze, za svoje poslovanje i za pokritje morebitne zgúbe, nekaj mora zaslužiti. Naše male kmetske posojilnice majo navadno dva odstotka od posojil.

Večina naši posojilnic v Slovenskoj krajini je bila nastavljena nekaj let po svetovnoj bojni, kda je bilo dosta papirnatoga peneza i so bile cene poljskim pridelkom pa živini trikrat tak visike kak zdaj. Za tiste gospodarške prilike so obresti za vloge po 8 procentov i za posojila po 10 ne bile previsike. Dužniki so pri toj obrestnoj meri mogli shajati. Kda pa so cene spadnole, je ta obrestna mera na vsaki način previsika.

Vzemimo na priliko, da si je neka izposodo 10 jezero Din i za to kúpo 1 plúg zemle, to je namreč srednja cena plúgi zemle. Od penez je morao na leto plačtívati jezero Din obresti. Ali je pa tudi na toj zemlji poleg svojega dela, dače i drugi stroškov meo telko čistoga dobička? Je velka sreča, či plúg zemle dnesden nosi čistoga 100 Din. Ešče vekši je razloček, če je što za izposojene peneze kúpo živino. Če bi to naprej tak šlo, bi morao vekši tao poljedelcov na nikoj priti. Ravno zatogavolo je kmet bio gospodarško tak slab, da njemi je mogla tudi zakonodajna oblast priskočiti na pomoč z zakonom o varstvi prezaduženi poljedelcov. Ne pravimo, da je te zakon resan dosejno svoj namen, ne, nego samo telko ščemo s tem povedati, da je zavolo previsiki obresti zaduženi poljedelec na robi propada.

Če ščemo kravo dojiti, te njoj moramo tudi jesti dati (dužniki naj ne zamerijo za to primeru), ovači tak obhodi kak tisti čeden človek, ki je včio svojega konja na takše življenje, ka njemi ne trbelo polagati. Vsaki den njemi je dao malo menje jesti, rekši: „Vej se para počasi že navči, ka nede jela!“ Kda pa je konja k stradanji že tak privado, da njemi je pet dni ne dao jesti, te njemi je te pogino — od glada, se zna. Tak se mora zgoditi tudi z vsakov posojilnicov, če pobira previsike obresti. Očivesen zgled za to je bio propad bivše Slavenske banke.

Za vloge so naše posojilnice dozday davale po 8 procentov. To so na vsaki način previsike obresti. Nikdi, kamakoli bi ga vlagateli naložili, v zemljo ali v hrambe, njim telko ne bi noso, niti 5 procentov ne, če odbijemo dače, svoj trúdi i druge stroške.

Neštérni vlagateli toti pravijo, da mora penez biti tem dragši, kem menje ga je. Zdaj pa je tudi velko pomenkanje penez. Ne je to popunoma prav. Cena penezi se ne ravna samo

po potreboči, nego tudi po tom, ali se splača. Zdaj pa penez, kda so cene tak nizke, nikak ne nosi telko, kelko za njega prosijo.

Tudi neštérni s tem prigovarjajo, da je penez ne tak gvišen kak blago ali kakše drugo imanje. Tú je že nekaj istine. Vendar pa moramo pri tom premisliti to, da če bo vsaki, ki ma peneze, šteo kaj kúpiti, bodo cene nepremičninam tak gor šle, da njim imanje od daleč nede telko nosilo, kak zdaj dobijo interesešov. I na vsezadnje ka pa dela penez za negvišen? Ali ne ravno to, da se za njega zahtevajo prevelke obresti? To so tudi sprevideli neštérni vlagatelje i so sami zahtevali, da naj posojilnice idejo z obrestmi doli i njim tak zagvišajo toti nižije obresti, predvsem pa njihove vloge. To je ne samo spametna, nego tudi pravična miseo.

Očivesno je kak beli den, da bi kmetje pa tudi drugi dužniki, če bi ešče naprej morali plačtívati tak visike obresti, zagvišno propadnoli. Ka bi pa bilo, či bi vekši deo poljedelstva propadno? Ali ne bi v tom slučaju stali pred gospodarškimi nesrečami, štere bi imele nedogledne posledice ravno za tiste, ki imajo kaj pod palcom?

Posojilnice so stale na razpotji: ali znižati obresti i tak omogočiti gospodarški obstoj dužnikom i sebi, vlagatelom pa zagvišati vloge v celoti, ali ostati pri dozdayšnoj obrestnoj meri i s tem gospodarško onemogočiti dužnika, sebe i vloge pa postaviti v nevarščino, da ne pravimo v gvišni propad. Naše posojilnice so se postavile na stališče pravičnosti, obresti, znižale, zato te stopaj s stališča narodnoga gospodarstva toplo pozdravljamo.

V Austriji so odkrili na več mestaj petrolejske vrelece. Slika nam kaže dva moža, štera sta našla nov vrelec v Dolnji Austriji.

Pred sodiščem za zaščito države v Belgradi se je vršila razprava proti mnogim Slovencom. Več bomo pisali v prišestnoj številki, gda bo razprava že dokónčana.

Na Vogrskom kaple število Židovov, ki so vogrski državljani. Od leta 1923 se je zmanjšalo število Židovov za trideset jezér. Zdaj jih je 204.512.

bojni od Nemcov, ne skriva, liki širi zmerom vekše sovraštvo med nemškim narodom do svojega največšega slovanskoga sosida Polke. Polka vlada je zdaj napravila vse potrebno, da utrdi mejo med obema državama. Poslala je na to mesto vojaške čete i vse priprave za bojno, posebno dosta strelnoga orožja. Polka vlada zdaj misli tudi skleniti z Rusijov trgovinsko pogodbo i tak vrediti svoje odnošaje z Rusijov. Trgovinska pogodba bode dosta pomagala Polki, ar bo s tov pogodbov Polka mela proste roke na vzhodi i se bode tem ležej posvetila nevarnosti, ki njoj preti iz Nemčije od strani hitlerjanstva.

Tudi Austrija zahteza obvezno armado. Zastopnik avstrijske vlade na razorožitvenoj konferenci v Ženevi je nastopo z zahtevo, da se Austriji dovoli uvedba obvezne vojaške službe. Iz toga se vidi, da se tudi Austrija, čeravno do grla zadužena, misli oborožavati i tak pripravlati za bodočo bojno.

Ka prinese Nemčiji 5. marc? Den volitev se bliža. Hitler se trudi, da dobi v roke vsa agitacijska sredstva i na drugoj strani skuša onemogočiti volilno agitacijo svojih nasprotnikov. Tiskovna sloboda je popolnoma zadušena, nasprotni listi si v strahi pred ostrov cenzurov ne vupajo več napadati nemške vlade. Tak da bode izid najhitrej prineso absolutno večino zdajšnjoj vladnoj stranki.

Začetek bojne na dalnom vzhodi. Drúštvo narodov v Ženevi je obsodilo japonsko stališče i zahtevalo, da mora postati zdajšnja mandžurska država pali nazaj kitajska dežela. Japonska se na ženevsko sodbo ne ozira i je stavila v tej dnevaj na Kitajsko zadnji odlok (ultimatum), da naj odstrani Kitajska svoje čete iz džeholske pokrajine (Džehol je sosidna pokrajina Mandžurije), ar ogrožajo mandžursko državo. Kitajska je izjavila, da na to zahtevo niti ne odgovori, liki šče braniti svojo zemlo z vsemi svojimi vojaškimi silami. Tak se bode dozdašnja svaja razvila v pravo bojno, štera ima lejko strašne posledice, ar se ta bojna lejko raztegne na celi svet. S tov bojnov bode najbolje ogrožena Rusija i Amerika, šterivi mata tam svoje ozemle, ravnotak tudi druge evropske velesile v Aziji.

Domača i svetovna politika.

Belgrajski parlament zboruje. V narodnoj skupščini je bilo predloženih puno zakonskih načrtov. Tak je parlament na svoji seji 14. februara razpravlao i končno sprejeo zakonski osnutek o spremembaj i dopolnitvaj volilnoga zakona za narodno skupščino. Gda je prišlo do glasovanja o zakoni, je bilo od skupnoga števila 305 poslancov navzočih 140 poslancov, glasovali so tak: 120 za predloženi zakon, 20 proti njemi. Kak smo že prle poročali, je jedro novoga volilnoga zakona isto, kak prejšnjega.

Nato se je razpravlao o zakonskem predlogi, da se loči cerkev od države.

Za njim je prišeo na red zakonski načrt o izgoni jezuitov iz Jugoslavije. V narodnoj skupščini v Belgradi je 17. februara vložo poslanec dr. Oton Gavrančič načrt zakona, šteri zahteva, naj se jezuitom prepove naselitev, bivanje i delovanje v Jugoslaviji, onim jezuitom pa, šteri so jugoslovanski državljani, se določi kak stalni kraj bivanja otok Vis v Dalmaciji, gde pa jim je ne dovoljeno skupno stanovanje; če bi po sprejetji tega zakona kakši redovnik-jezuit na zemli naše države ali izven mej otoka Visa opravlao kakškolik cerkveno ali civilno delo, bo obtožen i kaznovan s kaznijov do 5 let zapora. Gda bode té zakon razlašen v «Službenih novinaj», bodejo upravne oblasti popisale premično i nepremično premoženje Jezusove družbe, štero se proda na javnih dražbaj. Te zakon vala tudi za lazariste-misijonare, to je družba Sv. Srca Jezusovega, kak tudi na vse moške pa ženske redove, za štere se dožene, da stojijo v neposrednoj zvezi z Ježušovov družbov. Izmed slovenskih poslancov so té predlog podpisali sledeči: Hajdinjak Anton iz Odrance, Zemljič Jakob iz Ljutomera, Lovro Petovar iz Ivankovec pri Ljutomeri, prof. dr. Pivko iz Maribora, dr. Rape iz Ljubljane, Spindler iz Maribora nato ešče poslanca Lončar Ivan i Pustoslemšek Rasto.

Mala antanta — kak velesila za hrptom Nemčije. Pred kratkim so sklenili zvünešnji ministri male antante — Jugoslavije, Rumunije pa Češkoslovačke — novo meddržavno pogodbo, po šteroj se pretvori mala antanta na zünaj v edno samo politično ednoto z ednotnimi smernicami za nestopanje proti drugim državam. Te

države bodo od zdaj naprej nastopale v zbori narodov kak *edna sama velesila*. Nova mala antanta ima svoj Stalni svet, šteroga sestavljajo zvünešnji ministri tej trej držav i svoje stalno tajništvo pri Zvezi narodov. Države so se medsebov zavezale, da nastopijo v enotnom zvünešnje-političnom načrti. Tak stoji dnes mala antanta v sveti ne več kak slaba zveza trej posamičnih držav, liki kak edna sama velesila od gorovja Krkonošov na Češkom do črnoga i Jadranskoga morja, kak velesila 150 milijoni prebivalcov.

Mussolini, Hitler i Gömböš si podajajo roke i napovedüjejo boj proti mirovnim pogodbam! Euro-po je razburila nova vest: Nemčija, Italija i Madžarska so sklenile skrivoma medsebojno pogodbo, v šteroj si oblübüjejo enotno nastopanje v borbi proti mirovnim pogodbam iz leta 1918. Imenovane države so se nadale pogodile, da si porazdelijo podunavska ozemla tak, da bi na Balkani prevladala moč Italije, Madžarska bi vzela dele Romunije i Jugoslavije, celi ostali deo Podunavja (Austrija, Čehoslovaška) pa bi dobila Nemčija. Vest o toj trozvezi evropskih fašističnih držav je vzbüdila velko pozornost. Včasi je postalo jasno, da se s tov zvezov pripravla zadnji naskok na mirovne pogodbe od strani držav, štere bi štele svoje ozemle povečati ali si priboriti predbojni obseg (velikost). — Iz toga se vidi, da se na nebi nad Europov palik puni s čarnimi oblaki. Sebičnost posamičnih narodov, ali bouše povedano njihovih nepoštenih politikov trga evropske države v dve sovražni vi fronti, šterivi si bodeta iskali pravice v novom svetovnom klanji.

Polski narod je na straži proti nemškim načrtom! Imenovanje Hitlera za nemškoga predsednika je opozorilo Poljake na grozečo bojno nevarnost. Hitler svojega načrta, da razbije polski koridor i da vzeme Poljakom vse nazaj, ka so dobili po svetovnoj

Slovenska krajina.

Žalosten pogreb se je vršo dne 23. febr. v G. Slavičaj, da so zakapali mater 10 živih otrok, Kočar Marijo v starosti 44 let. Svoje življenje je dala za mlado življenje, za 12 dejte. Vseh 10 malih je bitko jokalo okrog groba, v šteroga so položili mrtvo njihovo mater. Vsako oko se je razjo-

kalo, gda je vidilo telko jokajočih se in nepreskrbljenih malih sirot.

Vič. g. Franc Taflik, plebanoš pri Sv. Benedikti v Kančovcaj, se je zavolo prezaposlenosti ne mogeo udeležiti zborüvanj banovinskoga sveta v Ljubljani i je proso za razrešenje od dužnosti ban. svétnika.

„Slovenija“, tjednik v Ljubljani, je v 8. številki 24. februara od reči do reči ponatisnila iz naših „Novin“ 12. februara članek „Za narod i proti njemu“. Nedugo je „Domoljub“ vzel iz „Novin“ članek „Denuncijanti“ — vse to svedoči, da so naše „Novine“ ne prazne za tistoga, što zna četi.

Gorelo je zadnje čase v več krajaj: g. plebanoši Tafliki pri Sv. Benedikti so zgorele štale; gorelo je nadale pri treh županaj: pri Sv. Sebeščani i ešče v dveh krajaj naše krajine.

Nazaj je sprejeti v državno službo, ki jo je pred meseci z mnogimi drugimi zgubo, Andrej Kocjan, suplent gimnazije v Soboti.

Vélka Polana. Naše gasilno društvo je prirédilo 26. februara že drugo igro letos. Gasilno društvo má 24 članov, med šterimi je 11 naročnikov „Novin“, drugi pa so skoro vsi naročniki Marijinega lista.

Križevci. Šolski nadučitelj g. Josip Dšuban je napredüvao za rezervnoga peš. kapetana 1. klase. Cestitamo!

Zapomni si! Če ščeš dobro obhoditi, pazi na sledeče: nindri nikaj ne guči, nikaj ne poslušaj, nikaj ne gledaj!

Ka pa to! V nikoj vési je župan dao bobnati, da občina zgubi pošto, dobi vojake itd. Radi bi znali, što je dovalo, da nekáki lejko tak pretijo ljudstvi, ki nema itak nikaj dobroga!

Dol. Bistrica. Sporočá nam župan ot občine, da je na njegovo želo zavolo bitja nišče ne prijavljeni oblasti,

kak je pisano 12. febr. v Novinaj. Nam je prav!

Kraja na pošti. Misijonska tiskarna v Grobljah je odposlala 7. februara več zavitkov našega Kalendara, ki ga je ona tiskala. Nekaj zavitkov je prišlo 16. februara nazaj v Groblje — pa mesto 10 dinarskih znamk so bile gor znamke po 1 Din ali 50 par. — Nekák je na poti strgao 10 dinarske znamke, to je: vkrádnó jih je! Oblast je vpelala včasí preiskavo. Čujemo, da so krivca najšli. Na pošti se večkrat godijo nerednosti. Oblast je ravno v zadnjem časi zgrabila dva poštará, ki sta odpirala pisma i jemala peneze.

Zadnja številka „Novin“ je mela samo 6 strani. Tomi je ne krivo uredništvo i ne tiskarna. Zato damo dnes 10 strani!

Banovinski svétnik vlč. g. Franc Taflik, plébanoš pri Sv. Benedikti, je proso bana, naj ga razreši dužnosti banovinskoga svétništva. Kak je znano, je bivši ban. sv. g. Litrop túdi sam zaprosó razrešitev i jo túdi dosegno.

G. Anton Hajdinjak, poslanec iz Odranec v beltinskoj fari, je túdi podpisao predlog, naj se iz naše države izženéjo redovníki jezuiti lazaristi i. dr. To je iz zadnje številke izostalo, mislite si, da je bilo že tam objavleno.

Sv. Jurij je dugo ne bio tak živ i veseo, kak zadnje sredo, gda je 6 parov stopilo pred oltar. Če tudi je bilo slabo vreme, je telko lüdi prišlo gledat „mladožence“, da jim je cerkev i

cerkveni trg premalo bio. Ešče dosta lüdi je prišlo iz sosednih far. Tú ešče je ta navada, da vsaki par mora prvi biti i to je inače ne mogoče, da je vsakši par posebe zdan (poročen). Siromak g. kaplan, ki je on 10 do 12 võre mogoó zdavati! Na trgi pred cerkvijov je igralo po dve, tri godbe naednok. Kritiki i radovedneži so pač imeli dosta dela.

Rakican. Ni res, da še ni dosedaj razdeljena med dobrovoljce nobena zemlja, temveč je nasprotno res, da je 43 dobrovoljcem dodedljena zemlja v Rakičanu in da se bo izvršil tozadevni zemljeknjižni prepis letošnje pomlad. — Sreska organizasija vojnih dobrovoljcev v Ljubljani.

Črensovci. Dnes mamó v cerkvi i v „Našem Domi“ koncert pevskoga društva „Soče“ iz D. Lendave. Poleg teh gostov mamó túdi slavnostnoga predgara g. Bejek Janka, kaplana z D. Lendave. Zbor „Soče“ popeva vsako nedelo v D. Lendavi pri slovenskoj svetoj mešo. Žalno pričakujemo naše goste. Bog je prinesil!

Tišina. Našega g. šolskoga upravitela, Antaner Eugena oča so vmrli v Soboti. Naše globoko sožalje! Pokojnomi naj pomagajo naše molitve.

Bogojina. Dobre düše so nabrale i darüvale na sv. meše za pok. Baša Ivana pleb. Din 200. Vsako dobro delo samo sebe hvali.

Vadarci. Vmrli so na lepi Marijin dan 11. febr., gda smo obhajali 75letnico Marijinoga prikazüvanja v Lurdi,

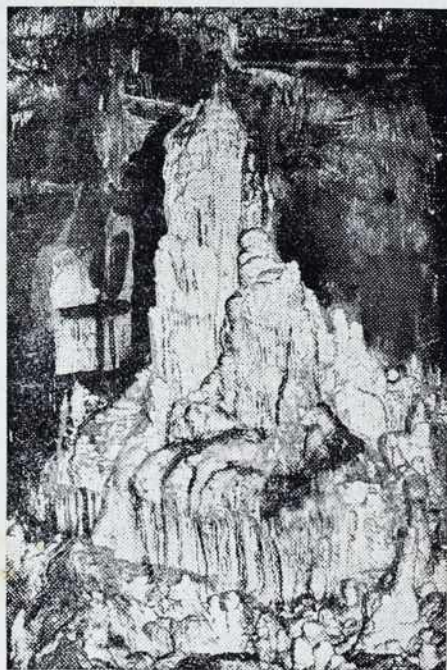
Stanko Jug, cand. phil.

Slovenska zemla.

Dolenjski Kras je nikak ne enota za sébe. Kraško ozemle se širi od Soče prek Notranjske i Dolenjske dale na Hrvaško i v Dalmacijo, pa sega prek južnoga dela Bosne i Hercegovine ešče v Črno goro. Na vsem tom ozemli moremo opazüvati vse že opisane kraške prikazni, ki so pa ne vsešiom vednako razviti. Za vse to ozemle valá pravilo, da je svet tem bole goli i neobrašćeni, kem bliže je morji. Kem dele od morja, tem bole je obrašćeni pa obdelani. Ar leži Dolenjska preci daleč od morja, valá to za Dolenjski Kras punoj meri.

Kak smo že povedali, leži Dolenjski Kras južno od Krke, ki ga loči od Dolenjskoga bregóvja, i sega na jugovzhodi prek Kolpe na Hrvaško. Od Notranjskoga Krasa, ki se razprostira záhodno od Dolenjskoga, ga loči potok Iška, ki se izliva v Ljubljano.

Dolenjski Kras moremo razdeliti na več pol, kotlin i planot, ki májo vse v glavnom smer od severozahoda proti jugoizhodi. Jugoizhodno od Turjaških gor, ki se vlečejo od Ljubljanskoga barja i potoka Iške do Ribniške kotline, se razprostira Dobrepoljska ko-

Županova jama.

tlina, ki je približno 10 km dugo süho kraško pole brez vsakšega potoka. Ob deždžóvji pa je voda, ki prihaja iz više ležećih krajov po podzemskih jamaj na svetlo, skoro vso poplavi.

Južno od Dobrepoljske kotline se odpira Ribniška planota z Ribniškov kotlinov. Ribniška planota prehaja na jugu v Kočevsko planoto, ki sega na jugu do Kolpe. Kočevska planota se odlikuje po velikanskih goščaj (logáj), v štere je pred par desetletji ešče ne stopila človeška noga. Záhodno od té planote se vleče süho Goteniško polje, nad šterim se zdigávlé Goteniški Snežnik, ki je s svojim 1921 m najvišiši vrh na Dolenjskom.

Proti izhodi sega Kočevska planota v Kočevsko kotlino, v šteroj leži mesto Kočevje, do Roga, ki dosegne s svojimi razrastki na sevri Krko i ki loči Rog od Črnomaljskoga bregóvja. V Rogi je skritoga dosta erjavoga premoga, ki se kople, kak je znano, v Kočevji. Najvišiši vrh v tom deli je 1100 m visiki Rog.

Med Dobrepoljskov kotlinov, Krkov i Rogom se razprestira Tisovska planota ali Suha Krajina, kak túdi zovejo té deo, ki se odlikuje po izrednom pomenkanji vodé. V poletnom časi morejo hoditi lüdje po 4 võre i ešče dale po vodó. Vendar je planota nazlúk pomenkanji vodé ešče preci dobro obdelana i ne kaže gologa obličja.

Na vsem tom ozemli so razviti kraški pojavi, med šterimi zavzemajo

Sakovič Lena, mati pokojnoga plebanoša törjanskoga, Sakovič Jožefa. Doživeli so 82 leti starosti. Dušo pokojne zročimo v gorečo molitev vseh njihovih i njihovega sina, plebanoša poznamov i prijatelov.

ZA SPOMIN!

(Nadaljevanje iz zadnje številke)

„Od slovenske strani so vkorakali trije oddelki. Četa stotnika Jurešiča z zagrebečkimi prostovolci i vekši oddelek Slovincov, ki so prednjačili s svojim vzornim redom (disciplino), nadale četa mornarov i četa slavonskih Hrvatov. Prva četa je prodirala proti Murškom Središču, druga proti Strigovi i tretja proti Čakovci. Prodiranje je vodo podpolkovnik Kvaternik, šef operativnoga oddelka i štabni major Broz. Upravo Medmurja je prevzel podpolkovnik Perko, za poveljnika Čakovca je imenovan major Špoljar. V krajini vlada popoln red i mir.

Srbi so pod zapovedništvom stotnika Jurišiča v petek zajtra, 27. decembra zavzeli Dolnjo Lendavo, dne 28. decembra pa Beltince i Soboto pa druge menše kraje. Iz Središča, Ljutomera i Radgone so prišle Srbom pa Hrvatom na pomoč tudi čete našega generala Maistra. Te dni so nadomestile nove srbske čete hrvatske oddelke. Slovenci i Srbi prodirajo zdaj v Gornje Prekmurje proti Krki i Rabi.

podzemelske jame s svojimi naravnimi krasotami gotovo prvo mesto. Takših jam je v Dolenjskom Krasi nešteto. Zato si bomo ogledali samo najznamenitejše.

V zadnjem časi je postanola jako glasovita takzvana „Županova jama“, ki je bila odkrita komaj pred ništernimi leti. Od postaje Grosuplje je samo edno vöro daleč. Vhod v njo pela vkumes, jama sama pa leži vodoravno. Kapniki v njoj so jako lepi. Ništerni primerjajo to jamo celó s svetovno-znanov Postojnskov jamov. Kak je človeška domišlija dala različnim skupinam v Postojnskoj jami razna imena, tak majo tudi v „Županovoj jami“ posamezne skupine kapnikov svoja imena. Tak se zdigavle v „glavnoj dvorani“ — „spomenik neznanoga junaka“, ki je glasoviti po sojoj čistosti i posebno beloj barvi (glej sliko). Jama sama je dobro oskrbljena i v zadnjem časi vsigdar bole obiskavana.

Blüzi Kočevja je tudi več lepih jam, med šterimi sta posebno znamenitivi Friedrichsteinska ledena jama i „Treh bratov jama“. Prva je izredna prirodna znamenitost. To je velikansko brezdno, 80 m globoko, oblok jame pa je 64

Dentis Heimer Oskar v M. Soboti se je preselo s svojim zobnim ateljom na **Aleksandrovo cesto št. 4** v poslopje „Skupne obrtne Zadrüge“. Izdelava umetno zobovje. Plombira z zlatom, platinov, i porcelanom. Zobe skübe i zdravi brez bolečin. 2—3

Naš poročevalec iz Ljutomera nam piše: „Vsešrom, kama so prišle jugoslovanske čete, jih je lüdstvo pozdravljalo kak rešitele i jih gostolüбно sprejemalo. S starimi zastavami i prapori so okinčali Prekmurci drevje i hiše, pa cele trüme lüdi sprevajajo naše vrlo vojaštvo. Zvonóvje, ki so ešče ostali v zvonikaj, pozdravljajo rešitele, mladenči i mladenke, starci pa starice se zbirajo po cestaj i pozdravljajo mimo stopajoče vojščake. Nosijo njim jestvine i druga krepčila.

Pri bistriškom brodi (med Razkrižjom i Dolnjov Bisticov) so jugoslovanska patrola nepričaküvano napadnola vogrske vojake (12 mož), ki so stražili brod. Med strelanjom je jugoslovanske vojake prepelao ljubljanski gimnazijec sedmošolec Godina (ki je zdaj misijonar v Grobljaj, op. ur.) i i jih vodo do velke ceste Beltinč-Lendava pa tam pretrgao brzovjavno i telefonsko zvezo med imenevanima trgoma. Gda so ob prvim stopili osloboditelje na prekmurska tla, so je domačini pozdravili z „Živijo Jugoslavija!“ klici. Prinesli so vojakom obilno své-

m visiki. Spomina nas na znano jamo Mačoho na Moravskom v Čehoslovaškoj državi. Vendar Friedrichsteinska jama preséga to po svojih ledenicaj, ki jih Mačoha nema. Dno te jame je najmre pokrito z meter debelim ledom, ki se tudi vleti v najhüjšoj vročini ne stopi. Mogočen ledeni hudournik (nageo potok) kaple kre stene v brezdno. Na stotine ledenih sveč visi v brezdno. V bližini te jame je „Treh bratov jama“, ki se odlikuje z izrednov višinov. Zadnji deo jame se imenüje „dvorana gorskih dühov“. To dvorano krasijo izredno lepi, nad 3 m visiki kapniki, ki rastéjo stéo proti stropi, čüdovito lepi stebri i posebno ešče jako lepo zagrajeni stüdenec s kristalno čistov vodov.

Zvün teh jam je ešče več drugih, ki bi jih biló vredno spomenóti. Tak leži jugozahodno od Toplic pri Novom mestu jamo z jako lepimi kapniki. Znamenita je tudi Ledeniška jama blüzi Kunic. Tüdi to jamo krasijo lepe ledene sveče različnih oblik, ki visijo s stropa. Nekaj ledenih jam je tudi na Suhom Goteniškom poli: edna je pri Gotenici, druga leži med Gotenico pa Kočevsko Reko.

tešnjih jestvin i so njim tožili, kak so mogli trpeti pod Vogri posebno zadnje čase. — Drugi den, na Božič so bili vsi prebivalci Dolnje Bistrice zbrani na sredi vesi, gde njim je zapovednik male jugoslovanske posadke naznano, da so spadnole verige jezeroletnoga vogrskoga robstva i da so tak postanoli slobodni državljani slobodne Jugoslavije. Drugi njim je gučao sedmošolec Godina i obrpvim očivesno zakričao veščanom: „Jugoslavija naj živi!“ ka je stokratno odmevólo od lüdstva. Razložo je v razumlivoj obliki svetovni i domači položaj, dokazao zbranim razkapajočo vogrsko prisilno delavnico i razvijajoko se slobodno Jugoslavijo. Na konci male slovesnosti je ne bilo kraja navdüšenoga „živijo“ kričanja Jugoslaviji.

Dneva 27. dec. je bilo vse mirno. 28. dec. pa nas je napadno bandit nadporočnik Tkalec (bivši črensovski kanctor, op. ur.) s samimi žandari podoficiri pa dvema strojnima puškama. Bili smo premagani. Eden narednik, Števan Šoban od hrvatske legije, mrtev; dva ranjeniva: eden ravnotak od hrvatske legije, drugi domačin iz Dol. Bistrice. Nasilje je trajalo samo pou vöro, ar so pa prle imenovanoj cesti Lendava Beltinci korakali Jugoslovani s štüki (topi) in vojnimi künjami, šterih se Vogri najbolje bojijo. Zdjaj je že velki deo Prekmurja zasédeni. — Šobana smo slovesno pokopali v Ljutomeri; dva ranjenca sta lekaj mrlá v Soboti.

Vogrsko vojaštvo se umika povsod pred našimi. Posadke v Lendavi, Beltincih, Soboti i drugih vekših krajaj so bile sestavlene većinoma iz domačinov, šterim so poveljevali vogrski ali madžaronski častniki. Moštvo je taki zapüstito Vogre i se je po mnogih krajaj pridružilo jugoslovanskoj vojski.

V ponedlek i tork so slovenski letalci iz Maribora metali na Prekmurje letake (plakate) Matjaša Küzme. Letaki so spisani v prekmurskom narečji. Lüdstvo je pobira i čte z velikim veseljom. — Generala Maistra prosijo vogrski Slovenci, čestnike (uradnike) pa vučitele. Žela se po mogočnosti kam prle spuni.“ (Dale.)

Po tujini.

17 milijonov lüdi je brez dela v Zdrüženih ameriških državaj, to pomeni, da je več kak tretji deo delavcev brez zasltüžka. Tomi bi lejko pomogli edino s tem da bi vpelali 30 vörno delo na tjeden, ar bi s tem šest i pou milijona delavcov lejko dobilo delo. Zdjaj majo 41 vörni delavni tjede.

V Budapešti so v devih mesecaj preminočega leta nábrali 886 jezér pengöjov za siromake.

Po domovini.

Po 18 letaj se je oglaso iz Rusije vlóvlenec, ki je doma v Rakovici na Hrvatskom. Prosi, naj njemu rdeči križ pošle kukorico, ar nema kaj jesti. Zdaj skrbijo za to, da njemu pomorejo, da se povrne v domovino.

Potopo se je parnik „Cetina“, ki je vozo po Jadranskom morji med Metkovičom i Splitom. Nastano je močen viher, ladja pa je zavolo tmice i vihéra zadela v pečine i dobila lúknje. Potniki so rešeni.

Vucjé se prikazújejo v Bosni celó pri belom dnevi. Napadnoli so v nekom mesti štaló pa poklali vso živino.

Katoličanski púšpeki v našoj državi so meli preminoče dni svoje zborivanje v Zagrebi.

Za jezuite! Sarajevski nadpúšpek dr. Ivan Šarič je dao izjavo zavolo predloga nekih poslancov, naj se

jezuiti izženéjo iz Jugoslavije. Med drugim pravi: „Zgodovinska istina je, da vsi tisti, ki sovražijo i preganjajo katoličansko Cerkev, sovražijo i preganjajo túdi jezuite, ar jezuiti vsešérom pokažejo popuno bógavnost i vernost svetóy Cerkví i njenomi poglavari Sv. Oči.“

3.700 dijakov je v srednjih šolaj v Sloveniji. Vse skrbi, kama pride ta množina. V Ljubljani je bio te dni pógovor vzgojitelov pa staršov od srednje šole. Prišli so do toga, da je dnéšnja srednja šola (gimnazije i. t. d.) slaba i to zato, ar pošilajo stariši v njo deco bez premisleka, ali so zmožna zavzeti kakše samostojno mesto v življenji. Tak pa se mnogi vlečejo iz šole v šolo, ki so samo v težavo sebi i vsóy človeškoj družbi. V srednjo šolo smejo iti vsigdar samo najbolši!

Nedela v posti prva.

Na spomin 1900 letnice svoje križne smrti, Gospod Jezus, po svojih svetih ranaj reši grešni svet!

Vu onom vremeni: Pelani je Jezus vu pústino od Dúha, ka bi se skušavao od vrága. I gda bi se posto štiridesét dni, i štiridesét noči, teda je zagládo. I pristopivši skušavec, pravo je njemu: Či si Sin Boži, povej, naj eto kaménje krúh postáne, ki odgovoréči pravo je: pisano je: ne živé s samim krúhom človek; nego vsakov rečvor, štera shaja z vúst Boži. Teda ga je gori vzéo vrág vu sveti Váraš, i postavó je Njega na Cérkveni vrh, i pravo je njemu: Če si Sin Boži, pústi se dolí. Ar je pisano: ka je Angelom svojim zapovedao od tébe, i na roké vzemejo tébe, da morebiti ne vdáriš vu kamen noge tvoje. Veli njemu Jezus: pa je pisano: ne boš skušavao Gospodna Bogá tvojega. Páli je gori vzéo njega vrág na breg krotó visoki, i pokazao je njemu vsa Králestva sveta, i njih diko, i pravo je njemu: Eta vsa tebi dám, če pokleknoš méné molo bodeš. Teda veli njemu Jezus: odidi satan: ar je pisano: Gospodnoga Bogá tvojega boš molo, i njemu samomi slúžo. Teda je ostavo njega vrág: i ovo Angelje so pristopili, i dvorili so njemu.

— —

Zdaj bi naj vtihnole šče orgule, oltar bi naj bio brez okraska: za štiridesetdnevne dúhovne vaje. Jezus nam je zgled dao: po krsti v Jordani se je odmekno vnožini i gori šou na teškodostopno, golo planjavo. Pri Jezušovom krsti v Jordani je šatan čúo reč „boži Sin“, zdaj bi rad zvedo, či je istinski, zato pristopi v podobi pobožnoga človeka pa skušava:

„Tak vladaj vnožino kak jaz: s krúhom z igrami, kralestvom toga sveta!“

Pri zadnoj skušnjavi odvrže šatan

krinko: bliskovito srečanje štirih oči! Trojno poželenje!

Pa satanova zvezda je šla prek najviššega vreja —

Ne je zvedo, či je Jezus boži Sin: z rečmi svetoga Pisma bi znao dati takši odgovor, štokoli dobro pozna bože Pismo. Pa: ovači ga, Boga, na Olskoj gori, pred trpljenjom, ne skušavao.

Prestrašeni poganski stotnik je odgovoro, gda je včasi po Jezušovoj križnoj smrti vido grozna čúda:

„Istinski, té je bio boži Sin!“

Širite „Novine“

Včasi sprejme

dva vučenca (inaša)

modni krojaški mojster

PAVEL KOLMAN v D. Lendavi,
na Glavni ulici (1-1)

Polski delavci

Kdo misli iti na polsko delo v Belje upr. Zelenopolje se naj zglesi pri

Anton Vogrinčič, Cankova št. 63

Tivar-obleke

se najceneje dobijo v trgovini
M. Sobota - Lendava 2 A
prek od pošte

Obleke se že dobijo od Din 240 naprej
Za mladožence „ 290 “
Samo prvovrstno blago. (7-13)

Pozor!

Vsak čitatelj tega lista dobizanesljivo vremenokazno napravo zastónj. Izrežite ta oglas i na ga pošljite poleg nepokvarjenih znamk v znesku Din 3 50 za stroške i dobili boste lično izdelano, zak zašč. vremenokazno napravo, pat. št. 9514, ki kaže vreme zanesljivo za 24 ur naprej. Za vsakega čitatelja i njegovega prijatelja je ena naprava na razpolago. Sprejemajo se samo pismena naročila pod šifro „Barometer“ na upravo tega lista do 20. febr. 1933. (4-6)

Betežni na plúčaj!

Na jezere že ozdrávenih!

Včasi zahtevajte knjigo od moje nove u-metnosti prehranjevanja, ki je že mnouge rešila Ona more poleg vsakoga načina življenja pomagati, da se betégi friško proti prijde. Nočno švicanje i kašeo henjata, téža tela se zviša i pó povapnenejni beteg pomali henja.

Vučeni doktorje

potrjújejo hasnovitost mojega zdravljenja. Kem prle začnete z mojim načinom prehranjevanja, tem boukše za Vas.

Ščista šenki i poštnine prosto dobite mojo knjigo, v šteroj bote dostá hasnovitoga najšli.

Moj založnik pa razpošila samo 10.000 falatov brezplačno zato pišite včasi!

zadosta je dopisnica (kárta) na spodnji naslov:

Zbiralnica za pošto:

Georg Fulgner, Berlin - Neukölln
Ringbahnstrasse 24. — Abt 527.

P O M O Č

Glasilo AGRARNE in GOSPODARSKE ZADRUGE. List za povzdigo prosvete, gospodarstva in združništva.

Izhaja vsakih 14 dni, kot priloga Novin, ki jo naročniki Novin dobijo brezplačno. — Za druge stane številka 1 Din, ali letno 24 Din. Uredništvo in odprava v Kranju. — Uprava v Murski Soboti, Križeva ul. 4.

Franc S. Finžgar.

Mož, ki je ustvaril Slovencem v živem, krepkem jeziku dela trajne vrednosti, je Franc Sal. Finžgar. Narodil se je leta 1871. v Dóslovičah pri Breznici na Gorenjskem. Bil je kaplan in župnik v raznih krajih od l. 1918 pa župnik trnovske župnije v Ljubljani. Kot urednika Mohorjevih knjig in družinkega mesečnika „Mladike“ pa ga poznajo širom Slovenije in preko nje.

V čem je Finžgarjev pomen za slovenski narod? On je eden najpriljubljenejših slovenskih pisateljev. Stalno je živel v tesnem stiku z ljudstvom, zato je jezik, ki veje iz Finžgarjevih del, vzeta naravnost iz ust našega krepkega Gorenjca. V njegovih delih je ovekovčeno življenje gorenjskega kmeta. Prvi sloves si je pridobil pisatelj Finžgar z velikim romanom „Pod svobodnim solncem“, v katerem je živo in privlačno oživil življenje naših dedov, ki so prodirali na Balkan. Najbolj samosvoj in krepak pa je Finžgar tedaj, kadar postavi pred nas kos slovenskega življenja: bodisi v igrah „Divji lovec“, „Naša kri“, v „Dekli Ančki“, v romanu delavskih bojev „Iz modernega sveta“, v pre mnogih krajših spisih ter zlasti v zadnji večji povesti „Strici“, ki je biser slovenske književnosti. Finžgarjevega dela za Mohorjevo družbo in mnoge druge ustanove pa ni mogoče kratko oceniti. On je eden tistih mož, pred katerimi bomo Slovenci morali vedno strmeti in se dan za dnem v njih delo poglabljati, ako jih bomo hoteli biti vredni!

Kdor hoče, da ga prešine moč slovenskega jezika in kdor hoče spoznati njegove tajne globine — čitaj Finžgarjeve spise!

Če ne poznaš krepkih likov iz našega naroda, ki jih je ustvaril v svojih delih Finžgar — ne poznaš svojega naroda!

Našega naroda mišljenje, duh in življenje je verno in veličastno vklezano v umetnine, ki jih je Slovencem ustvaril dar velikega pripovednika Franca Finžgarja! Pijmo iz studencev slovenske lepe knjige — napoj iz Finžgarjevih del je krepak kakor iz malokaterih drugih!

F. S. Finžgar.

G. župnik Finžgar je tudi velik prijatelj naše Slovenske krajine. Ko smo pred leti v „Novinah“ prirejali njegove „Strice“ v našem narečju, nam je g. župnik z veseljem dovolil, da smo jih prirejali in po naše povedali v naši „lepi panonsčini“! In kako skrbi za nas pri Mohorjevi družbi! Bogat knjižni dar je dobila lani Slovenska krajina brezplačno, koledar pa je nesel širom sveta glas o nas v besedi in sliki.

Finžgarju bomo najbolj hvaležni in sebi najbolj zvesti, ako bomo neprenehoma črpali iz njegovih živih del!

Velike socialne krivice naših delavcev.

Delavci Slovenske krajine so splošno znani kot dobri in potrpežljivi delavci, zato so pa menda v tako žalostnem položaju. Narodni pregovor pravi: dobrota je sirota.

Tako sramotno nobeni delavci niso izrabljani kakor naši; naši delavci delajo v Slavoniji, Bački in Belju od zore do mraka in to za bornih 14 do 16 Din, ženske pa za 8 do 10 Din in

za nekaj borne hrane, ki pa je navadno tudi skrajno slaba in nezabeljena.

Kar se pa tiče stanovanja, je pa sramota: o kakšni higijeni sploh ni govora, ker delavci stanujejo po barakah, največkrat pa po navadnih hlevih, po petdeset do osemdeset v eni baraki odnosno v hlevu in to mešano obojega spola.

Se razume, da delavci v takih okoliščinah trpe veliko škodo na telesu, še večjo pa na duši, ker tam pridejo skupaj razne vrste ljudje, katerim ni za vero ne za čast in moralo; vsakdo si lahko predstavlja, v kakši nevarnosti je naša mladina; pa naj gre od doma še tak dobra in poštena, se v takšni družbi kaj hitro pokvari. Koliko gorja in sramote napravi tak pokvarjen sin in taka izgubljena hčerka svojim staršem! Žalostno je gledati naše delavce, ko gredo na delo v Slavonijo in Bačko: niti te ugodnosti se jim ne dajo, da bi jih prepeljali z osebnim vlakom, ampak jih spravijo v tovarne vagone kot živino; kaj si morejo misliti ljudje po drugih krajih, ko vidijo naše delavce že na poti v tak žalostnem položaju.

Zato pa delavci Slovenske krajine: pomagajmo si sami iz tega bednega položaja:

Pomagaj si sam, pa ti Bog pomore!

Zato pa ne odlagajmo dalje, nego se združimo v Katoliški delavski organizaciji, edino dobra katoliška organizacija nas more rešiti iz tega žalostnega položaja. Zato ker v današnjih dneh, v času društev, posameznik nič ne more storiti, ker je preslab in nima moči, dobro organizirana masa pa s skupno močjo mnogo doseže.

Pa kdo je temu kriv, da se našim delavcem godijo take v nebo vpijoče krivice? Seveda so največ krivi palirji, ker eden drugemu delajo veliko konkurenco, s tem pa ceno delavske plače spravijo na najnižjo stopnjo. Se razume, da vse te slabe posledice morejo prenašati delavci, palirji pač morajo dobro zaslužiti, ako delavci kaj dobijo ali ne. S tem pa ni rečeno, da so vsi palirji taki. Še pa pošteni tudi, kateri skrbijo za svoje delavce, toda žal, kako malo je takih! Skoraj bi jih lahko šli pri belem dnevu z lučjo iskat.

1.) Nekaj pa so krivi delavci sami, ker niso nič organizirani in združeni, posameznik pa je potem čisto odvisen od palirjev.

2.) Delavci so premalo izobraženi, ker dandanes ni samo dovolj, ako delavec zna svoje delo, nego potrebuje tudi mnogo izobrazbe, treba je čitati dobre katoliške knjige in časopise, če pa že drugega ne, „Novine“ in „Marijin List“ bi pač vsak delavec Slovenske krajine moral redno čitati.

Prosimo pa merodajne oblasti, da z zakoni zaščitijo naše delavce, predvsem naj bi se prepovedalo palirom nabirati delavce in se to delo izročilo borzam dela.

Na plan, delavci Slovenske krajine, da nam bo enkrat zasijala lepša bodočnost! D. S. K.

(Uredništvo pripominja, da je članek dobesedno napisal naš preprost delavec.)

Koncert „Soče“ v Črensovcih.

Pevsko društvo „Soča“ iz D. Lendave priredi v nedeljo, 5. marca cerkveni in izvencerkveni koncert v Črensovcih. Nastopi ta krasen moški pevski zbor v cerkvi pri slovesni sveči maši in pri večernicah, ki se bo popevale pred Najsvetejšim v čast Srca Jezusovega.

Po večernici pa nastopi v „Našem Domu“ ob 3. popoldne s sledečim sporedom: pesmi, ki se bodo izvajale na koncertu pevskega odseka društva „Soče“ v Dolnji Lendavi, dne 5. marca 1933 v Črensovcih: 1) Uboj, Iv. pl. Zajec, 2) Doberdob, Prelovec, 3) Pastirček, Fr. Gerbič, 4)

T. L.

Srečala sta se . . .

Človek stremi za tem, da dvigne svojega duha više in više, da si pridobi čim več izobrazbe. Ne morem pa tega trditi o vseh, ker so tudi taki ljudje, katerim je vse višje stremjenje odveč in jim je samo za udobno življenje. Tuje jim je, da mora človek razen tega snovnega življenja živeti še mnogo popolnejše življenje — duševno življenje.

Da ne bi to veljalo tudi o mladeniču, čigar podoba mi sedaj plava pred očmi, Vam povem, da se je ta kot edini sin odpovedal očetovemu posestvu ter šel v mesto nadaljevat svoje študije. Bil je namreč dijak in ko je dovršil štiri razrede latinskih šol, mu je umrl starejši brat, kateremu je pripadalo posestvo. Toda smrt, ki nikomur ne prizanaša, mu je pokosila tega brata v cvetu fantovskih let. Starši so zadrževali sedaj edinega sina na gospodarstvu, a on

Sem šel, sem šel čez gmajnico, Koroška (narodna), 5) Domov bi rad, Tevž Anton, 6) Roža, S. Jenko, 7) Svrčanje, Vl. Klaić, 8) Moj deklíč, Slovenska (narodna), 9) Kosa, J. Gašparič, 10) Lucipeter ban, Adamič, 11) O večerni uri, Vodopivec, 12) Jadransko morje, 13) Rože je na vrtu plela, Janko Žirovnik in 14) več narodnih pesmi iz Slov. krajine. — Vstopnina: sedeži v prvem redu Din 5, v drugem Din 4, v tretjem Din 3, v v štrtem in nazaj Din 2, stojališča Din 1. — Toplo vsi vabljeni.

Izboljšajmo travnike!

Podlaga prekmurskemu kmetickemu gospodarstvu je živinoreja. Živinoreje pa se more dobro razvijati in donošati resničnih koristi le če pridelamo dovolj dobre in cenene krme, ki jo moremo dobiti le na rodovitnih travnikih.

Bridke izkušnje zadnjih let so pokazale, da pri nas pridelamo mnogo premalo krme. Predvsem seno moramo kupovati v krajini preko Mure. Sploh je Slov. krajina, ki bi lahko pridelala dovolj sena doma, na krmi pasivna. Lansko leto, ko nam je suša napravila na naših travnikih nenadomestljivo škodo, smo morali uvažati krmila iz Hrvatske in drugod. Vsekakor je bila to velikopotezna akcija merodajnih činiteljev, ki je rešila našo živinorejo.

V Slovenski krajini je bilo skupno razdeljenih nad 250 vagonov sena in okrog 80 vagonov koruze, kar predstavlja ogromno vrednost. Naši kmetovalci so izdali za krmo nad dva milijona dinarjev, kljub temu, da je

jih ni ubogal. Ob sklepu velikih počitnic jih je prosil odpuščanja za nepokorščino, ker je kljub njihovim prošnjam odhajal. Mati mu je v svoji globoki materinski ljubezni odpustila, a trše je bilo očetovo srce. Toda tekom časa je tudi on pozabil in mu odpustil. Jožetu je bilo hudo, zapustiti očeta, ki s svojimi žuljavimi rokami težko pripravlja denar, da oblači svoje vnuke in omogoči učenje svojemu zadnjemu sinu. Njegovo življenje je borba, ki mu stiska srce ter mu ne da miru in pokoja ne podnevi ne ponoči.

Nad vse žalostna ob Jožetovem odhodu pa je bila deklica, ki je večkrat obiskala Jožetove starše. Ko se je študent poslovil od nje, so ji obraz zalile solze; privila se je k njemu kakor otrok, ga poljubila ter mu dajala svoje še skoraj otroške nauke: s tresočim glasom ga je vspehujala k vztrajnosti in marljivemu življenju. Pri vsem tem se je tako bridko solzila, kot bi ne bilo večje nesreče na

bilo seno razdeljeno po nizki polovični ceni. Ta ogromna vsota je letos romala v druge kraje. Naša krajina pa ima dane vse pogoje, da v bodoče pridelava vso krmo doma in da ji zanj ne bo treba več izdajati denarja.

Jasno je torej, da moremo v današnjih neugodnih časih z izboljšanjem naših travnikov povzdigniti celokupno naše kmetijsko gospodarstvo. Zato bi bila naravnost nedopustna pregreha, če bi puščali še nadalje v nemar naš travnorodni svet, preko katerega nas vodi edino prava pot do uspešnega gospodarjenja. Ako smo do zdaj posvečali vso skrb obdelovanju polja, moramo to skrb obračati v bodoče tudi v prid travnikom, ki nudijo pri malem trudu in malih izdatkih sorazmerno največje koristi, kakršnih ne moremo nikdar pričakovati od svojega polja.

Pri nas je običajno čiščenje in trebljenje travnikov, uvesti bi pa se moralo še pravilno izsuševanje premoških travnikov. Iz travnikov odnašamo leto za letom pridelke; gnoja vidijo malokdaj, izboljšanja pa so še manj deležni. Te travnike pokriva malovredna ruša, ki daje slabe pridelke, Tak travnik je treba predelati in spremeniti v umetno napravo. Umestno je celo, da se oddaljena zemljišča (njive) spremene v umetne travnike, ali pa da se uvedejo menjalni travniki.

Pametno in pravilno ravna le tisti gospodar, ki take travnike globoko preorje že v jeseni, nato pa goji na teh zemljiščih okopavine (krompir, repo, posebno kuruza se je ponekod dobro obnesla), da zemljišče razplevelj in ga šele potem zaseje z umetno mešanico trav in detelj, ki se dobe pri kmetijski družbi in v trgovinah.

svetu, kakor je slovo od dragega znanca . . .

Par let po tem jo je šel Jože na večkratno povabilo in na sestrično prigovarjanje obiskat. Stanovala je daleč v lepi žitorodni Slovenski Krajini, a usoda je hotela, da sta se že na potu srečala. Obstala sta drug pred drugim v začudenju in presenečenju. Molče sta se gledala, kakor da ne bi znala več govoriti; sicer če srce govori, res ni treba besedi. Jože je hotel nekaj lepega povedati, a se ni domislil ničesar. V njegovem srcu se je vršil hud boj med radostjo in bridkostjo, žalostjo in veseljem, s solzami bolesti, s prijetno milino.

Molk je pretrgala Ida ter ga vprašala:

„Jože, zakaj je življenje tako čudno?“
Jože ji ni odgovoril na vprašanje, temveč jo je povabil v bližnjo gostilno, kjer sta se pogovarjala o dogodkih, ki so se zgodili od časa njune ločitve. Med pogovorom se je Jože potopil v njeno obličje ter jo nekoliko

Seveda je potrebno vzeti za vsako zemljo primerno travno mešanico. Seneni drobir, ki ga po nekod pri nas uporabljajo za posetev travnikov, ni primeren, ker se v njem nahaja več plevela, kot dobrih trav, in bi s tako setvijo novi travnik le zaplevelili.

Ko je zemljišče godno za napravo umetnega travnika, se ga pognoji, najbolje z hlevskim gnojem in že jeseni podorje; spomladi pa se svet samo še pobrana in sicer podolgem in povprek. Travnne mešanice je najbolje sejati spomladi od začetka meseca aprila, pa do srede maja. Ko so travnodeteljna semena posejana, se zemljišče pobrana z leseno prepletano brano, nato se še nalahko povajlja. V slučaju, da se nova setev zapleveli, moramo travnik pokositi. — Čimvečkrat se košnja ponovi, tem sigurneje se bomo znehili plevela, ki večkratnih košenj ne prenaša.

S propagando med narodom bi se moglo doseči velike uspehe. Nujno potrebno pa je, da se za izboljšanje travništva nekaj ukrene. Potrebno bi bilo, da tudi oblasti akcijo finančno in materijalno podpro. Z napravo umetnih travnikov pri boljših kmetovalcih, katerim bi se nabavilo travna in deteljna semena, bi se najbolje pokazale koristi umet. travnika.

Dr. G.

O izjavi poslednje volje.

Starejši sin je dobil že 10.000 Din, tedaj toliko, kolikor znese dolžni delež, zato ne dobi ničesar več. Mlajši sin, ki ni prejel še ničesar, dobi poln dolžni delež o znesku 10.000 Din.

Koliko ostane vdovi? Račun je povsem lahek. Posestvo je vredno 70 tisoč Din, odbiti je dolgove v znesku

natančneje opazoval. Imela je bled in suh obrazek, ki je bil nekoliko podolgovat. Na njej ni bilo mehkužne lepote, a oči je imela tako jasne, da ji je obraz ob njih živahnem pogledu postal tako prijazen in prostodušen, da je človeka moral nehote mikati. Na njem se je zrcalilo veselje, pomešano z neko otožnostjo. Neka čudna, Jožetu nepoznana čustva, so Idi pretresala srce. Jože je takrat vzljudil tisti nežni obrazek in tiste mikavne oči. Vzljudil je njo, ki še ni vedela prav, kaj je življenje in se je vendar že pripravljala za novo življenje. V kratkem se je imela poročiti in njeni koraki so šli mimo življenja, mimo mladosti . . .

Tako gre življenje po cesti mimo in se komaj ozre v tihi dom kmečke družine . . .

Ko sta se poslovila, je bilo Jožetu nekam čudno pri srcu. Njegove misli so ostole pri Idi in tudi ona je mislila na Jožeta . . .

20.000 Din, tako, da ostane 50.000 Din. Nadalje mora plačati hčeri dopolnitev njenega dolžnega deleža 5.000 Din, in mlajšemu sinu 10.000 Din. Ostala ji bode od zapuščine vrednost 35.000

V resnici prevzame ona zapuščino v naravi, a izplačati mora dolžne deleže 15.000 Din in poravnati zapuščinske dolgove v znesku 20.000 Din, skupaj 35.000 Din.

Pripomniti je le še, kakor se lahko sklepa že iz gorenjih navedb, da ni uračunavati vseh zapustnikovih daritev, osobito ne onih, ki so se dale iz rednih dohodkov, manjših zneskov v dobrodelne namene in sl. marveč le važnejše daritve in še te v kolikor niso bile izvršene napram samim nujnim dedičem, če niso bile dane več kot dve leti pred zapustnikovo smrtjo.

Kedaj ne velja pravo dolžnega deleža?

Vsak dedič, tedaj tudi nujni dedič se odreče pravici dedovanja. Če to stori po zapustnikovi smrti, zadostuje, da se ne prijavi za dediča, da ne zahteva dolžnega deleža ali da izjavi, da dedščine ne sprejme. Kdor se pa hoče v naprej odreči dedni pravici še za življenja osebe, od katere ima pričakovati dedščino, mora dati tako svojo izjavo posvedočiti po notarju ali po sodišču. Brez oblike notarskega akta ali sodno posvedočenega odreka je taka odpoved neveljavna. Oseba, ki se je veljavno odpovedala dedni pravici seveda tudi ne more zahtevati dolžnega deleža.

Tudi kdor nima *dedne sposobnosti*, ne more ne dedovati ne zahtevati dolžnega deleža.

Dedno nesposobni so gotovi redovniški in tisti inozemci, po katerih naši državljani po dotičnih inozemskih postavah ne morejo dedovati.

Posebna vrsta dedne nesposobnosti je takozvana *dedna nevrednost*, ki vzame določeni osebi sposobnost podedovati kaj le podoločeni drugi osebi. Kdor je proti zapustniku zakrivil kako zločinstvo, ne more dedovati po njem, (je tedaj dedno nevreden) če ni spoznati, da mu je zapustnik odpustil. Lahko pa deduje po drugih osebah in pri postavnem dednem nasledstvu stopijo na njegovo mesto njegovi potomci kot dediči po osebi, proti kateri je dedno nevredni zagrešil zločinstvo na primer umor, težko telesno poškodbo.

Nadalje ustanovi dedno nevrednost, če kdo zapustnika prisili, da napravi poslednjo voljo, ali ga k temu zvijačno zavede, ali ga ovira napraviti poslednjo ali jo izpremeniti, ali če napravljeno poslednjo voljo skrrije.

Osebe, ki so krive prešuštva ali krvoskrunstva druga drugo ne morejo podedovati na podlagi poslednje volje, lahko pa na podlagi postave.

Razdedinjenje.

Tudi oni, ki ga zapustnik veljavno razdedini, ne more ne dedovati ne zahtevati nujnega deleža.

Razdedinijo pa lahko starši veljavno svoje otroke (tudi vnuke in pravnike) ko so jih otroci v veliki stiski pustili brez pomoči, ki jo je dolžan vsak otrok dati svojim staršem. Tudi one se lahko razdedini, ki so obsojeni na dosmrtno ječo ali pa vsaj na 20 letno ječo in ki živijo vztrajno na način, ki se protivi javni dostojnosti.

Iz istih razlogov lahko razdedinijo tudi otroci starše, posebno pa še, če so jih starši pri vgoji povsem zemarjali.

Razdedini se nadalje nujnega dediča lahko vedno, če je storil dejanje, radi katerega postane dedno nevreden.

Razlog razdedenja mora vedno dokazati dedič. Zapustnik lahko razdedinjenje izrecno odredi ali pa razdedinjenega dediča kratkomalo preide v posledni volji. Zato mora testamentarni dedič dokazati, da je razdedinjeni nujni dedič zagrešil dejanje radi katerega ga je moči razdediniti.

Preklic razdedinjenja je pa treba izrecno izjaviti in sicer v taki obliki, kakor je predpisana za veljavno napravo poslednje volje.

Omeniti je treba še eno važno določbo. Zgodi se, da je zapustnikov nujni dedič zelo zadolžen ali razsipen in zapravljen, tako da se je bati, da bi vse podedovano premoženje zapravil, njegovim otrokom pa po njem ne bi ostalo ničesar.

V takem primeru lahko zapustnik svojega nujnega dediča razdedini, vendar le na ta način, da svoje premoženje zapusti njegovim otrokom, tedaj svojim vnukom.

Toda tudi razdedinjenje, čeprav je zdaj podan zakoniti razlog, ima svoje meje.

Nujni dedič vkljub temu lahko zahteva iz zapuščine ono vzdrževanje, ki mu je nujno potrebno, to pa tudi tedaj, če ni razdedinjen, nego dedno nevreden, ali če se je dedščini odpovedal. Postava hoče preprečiti, da bi tak človek, ki je morda premožnih staršev sin, padel v breme občini, čeprav bi bil sicer po postavi od dedovanja iz kakega razloga izključen. Vendar mu ta zahtevk pristojna le tedaj, če se sam ne more drugače vzdrževati in le v toliki meri, kolikor mu je potrebno za vzdrževanje.

Omenili smo že zgoraj, da zakonski soprog ni nujni dedič po umrlem zakonskem drugu. Zapustnik mož (ali žena) vedno lahko izključi svojo ženo (ali moža) od dedovanja. Toda tudi vdovi oz. vdovcu daje postava pravico, da prejme iz zapuščine primerno vzdrževalnino, če bi je sicer ne bi imela. Ta pravica je pa omejena le na čas vdovstva in ugasne, ke se vdova oz. vdovec vnovič poročita. Ta zahtevk pristoji preživelemu zakoncu celo tedaj, če sicer deduje po umrlem zakoncu, bodisi po postavi, ali po testamentu, ali pa če ima sicer pogodbno prejeti

kako preskrbo, pa ti prejemki ne za-
doščajo za primerno vzdrževanje. Ven-
dar taka pravica ne gre onemu zakoncu,
iz kojega krivede je bil zakon sodno
ločen.

Zaključek.

Postave vsebujejo še številne druge
podrobne določbe, ki jih pa morajo
v glavnem poznati le poklicni pravnik.
Vsakdo stori prav, da se preje pri njih
pusti poučiti, predno se spušča v na-
pravo težavnih testamentov ali njih
izpodbijanje, ker so pravni nasveti
vedno cenejši kot dolgotrajne pravde.

Razglas glede poslovanja s kovanim de- narjem in bankovci ter glede poslovanja pri vplačilih na poštah.

I. Koliko kovanega denarja so pošte dolžne
sprejeti?

Pri vseh vlogah in vplačilih so dolžne
pošte od ene in iste osebe pri eni in isti
priliki prevzeti:

- Bankovce in srebrni denar v neomejeni
količini;
- Kovani drobiž (nikljasti) po 2 Din do
najvišjega zneska 500 Din = 250 kom. = 5
rol, po 1 Din do najvišjega zneska 200 Din
200 kom. = 4 role, po 0.50 Din do najvišjega
zneska 100 Din = 200 kom. = 2 roli, po
0.25 Din do najvišjega zneska 20 Din = 80
kom. = 2 roli.

II. Koliko kovanega in drugega denarja
so stranke od pošte dolžne sprejeti?

Pri vseh izplačilih je stranka ob eni in
isti priliki dolžna sprejeti:

- Bankovce v neomejeni količini;
- Srebrni denar (po 10, 20 in 50 Din) sku-
paj za 500 Din;
- Kovani drobiž (nikljasti): po 2 Din do
najvišjega zneska 500 Din = 250 kom. = 5
rol, po 1 Din do najvišjega zneska 200 Din
200 kom. = 4 role, po 0.50 Din do najvišjega
zneska 100 Din = 200 kom. = 2 roli, po
0.25 Din do najvišjega zneska 20 Din = 80
kom. = 2 roli.

III. Kako se delajo zvitki (role)?

Zvitki s kovanim denarjem morajo biti
vedno polni — ne delni — tako, da pred-
stavljajo okroglo vsoto, torej 1 rola 20 Din
novcev = 25 kom. = 500 Din, 1 rola 10 Din
novcev = 50 kom. = 500 Din, 1 rola 2 Din
novcev = 50 kom. = 100 Din, 1 rola 1 Din
novcev = 50 kom. = 50 Din, 1 rola 0.50 Din
novcev = 100 kom. = 50 Din, 1 rola 0.25 Din
novcev = 40 kom. = 100 Din.

Pošta je prejela poostrena navodila:

- Vsa izplačila do 1.000 Din se morajo
izvršiti v samem kovanem denarju in sicer
za 500 Din srebrnega denarja, za 500 Din pa
nikljastega denarja po 2, 1, 0.50 in 0.25 Din,
vendar posamezne vrste ne več, kakor je
dovoljeno;
- Bankovcev po 10 Din pošte ne izpla-
čujejo več;
- Bankovci po 1.000 Din se praviloma ne
smejo izpl. čevati: nekaj tisočakov sme pošta
izplačati samo pri izplačilih poka 10.000 Din
in pa takrat, kadar nima dovolj manjšega
denarja.

Če katera stranka odkloni sprejem kova-
nega denarja v navedeni količini, velja to
za odklonitev sprejema dotične pošiljke.

IV. Kaki morajo biti bankovci in kako se
zlagaj?

Bankovcem ne sme manjkati noben del
preko črte ali preko belega roba. Za take
bankovce dela Narodna banka odbitke,
pošte pa jih ne smejo sprejemati.

Bankovci morajo biti zloženi tako, da so

vsi v isto smer, če jih je pa 100, morjo biti
vloženi pod trpežno, dovolj široko, čisto
pasico z napisom, štampljiko in podpisom
ter 50 kom. obrnjenih gor, 50 kom. pa dol.

Močno natrgani ali raztrgani bankovci
morajo biti zlepljeni.

Vplačila denarnih zneskov na poštni blagajni.

Člen 11., točka 3 poštnega pravilnika
I. del.

Kadar se vplača več kakor 300 Din z več
kakor 300 Din z več kakor 5 novčanicami,
mora stranka prinesiti na posebnem listku
napisan natančen popis denarja po vrsti in
številu komadov, na katerem mora biti ozna-
čeno stevilo in skupna vrednost za vsako
vrsto denarja posebej in poleg tega skupni
znesek vsega denarja.

Ta popis, ki ga mora stranka podpisati,
ostane na pošti.

Člen 24., točka 8 poštnega pravilnika I. del.

Če odda kdo hkrati več ko 2 nakaznici
ali čeka, mora z nakaznicami ali čeki vred
in z denarjem vred oddati pošti listič, na
katerem morajo biti napisani in sešteti vsi
zneski. Ta listič, ki ga mora podpisati po-
siljatelj, obdrži poštna blagajna.

	Vzorec:	
145:15	1/100	100—
17 26	12/10	130—
214—	3/10 srebro	30—
376:41	27/2	54—
	57/1	57—
	10/0 50	5—
Kolar Josip m. p.	drobiž	041
		37641

Brez omenjenih lističev (sešetih zneskov
ter specifikacije denarja) nobena poštna
blagajna ne sme sprejemati plačil.

Čekovne položnice in poštna nakaznica
morajo biti napisane jasno in razločno
(dobro čitljivo) in to s črnim.

Čekov s popravljenimi datumi ali zneski
pošta ne sme sprejemati, ker jih poštna
hranilnica zavrača (člen 34, točka VIII. če-
kovnih pravil), ravno tako strganje in črta-
nje na čekih in nakaznicah ni dovoljeno.

Tukajšnja poštna blagajna je preobreme-
njena z vplačili in z delom, blagajniški
uradnik pa nosi razuntega pri takem velikem
obratu velikansko odgovornost

Strauke prosimo, naj se blagovolijo ob
vplačilih ravnati po tem razglasu, da ne bo
treba vplačil odklanjati.

Upravnik:
ČUŠ m. p.

Agrarna zadruga v smislu svojih pravil
naznanja:

Proda 534 debelih rdečih borov, kubik
od 250—300 Din, spravljeno hlode na želez-
nico;

otrobe za 105 Din meter, spravljeno domov;
kukurico (kuruzo) drobno doma o za
120 Din meter domov spravljeno, kukurico
„zob“ je tudi naročila in jo bo dala na
postaji v Beltincih za 105 Din 100 kg kakor
dosedaj, ko dospe pošiljatev, se člani takoj
obvestijo;

mlatilnico, ki jo ima njen član, Matjašec
Jožef, Lipa hč. 105, po dogovorjeni ceni;
gotove truge (dreva), ki jih ima na prodaj
v vseh vrstah njen član, Doma Štefan, sto-
lar v Trnju.

Tržne cene:

Mariborski svinjski sejem. Na
svinjski sejem dne 24. febr. je bilo
pripeljanih 15 svinj. Cene so bile sle-
deče: mladi prašiči od 5 do 9 tednov

stari, komad 120 do 500 Din; 3 do 4
mesece 250 do 380 Din; 4 do 7 me-
secev 450 do 480 Din; mladi prašiči
1 kg žive teže 7 do 7.50 Din; 1 kg
mrtve teže 10 do 11 Din. Prodanih
je bilo 15 svinj.

Lendavski sejem: Konji, prvo-
vrstni 4000 do 6000 Din, srednji 1500
do 3000 Din, žrebeta 350 do 600 Din,
krave za mesarske namene 0.50 do
1.50 Din, krave za razplod 300 do
700 Din, biki 2 do 3 Din, junice 2.50
do 3 Din, junice 2.50 do 3.50 Din,
teleta 4 do 5 Din, svinje debele 8 do
9 Din, srednje 7 do 7.50 Din.

Cene deželnim pridelkom: pše-
nica 1 q 210 Din, žito 1 q 125 Din,
koruza 1 q od 100 do 110 Din, oves
1 q 120 Din, ajda 170 Din, ječmen
120 do 130 Din, proso 110 Din, krom-
pir 40 do 55 Din, seno 60 do 70 Din,
slama 40 do 50 Din.

BANKA BARUCH

15, Rue Lafayette
PARIS

Telefon: Trinité 81-74
81-75

Naslov brzojavkam: Jugobaruch
Paris 22

Banka Jugoslovanskih izseljencev v
Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksen-
burbu

Odpremlja denar v Jugoslavijo naj-
hitreje in po najboljšem dnevnem
kurzu

Vrši vse bančne poslove najkulantneje
Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holan-
diji in Luksenburg sprejemajo plačila
na naše čekovne račune:

Belgija: No. 3064-64 Bruxelles

Francija: No. 1117-94 Paris

Holandija: No. 1458-65 Ned. Dienst
Luksenburg: No. 5967 Luxembourg

Na zahtevo pošljemo brezplačno naše
čekovne nakaznice. (1-6)

Iščemo in oddajamo. Dan na dan
dobivamo od siromašnih staršev in
mesta in z dežele prošnje za name-
stitev ukaželjnih dečkov za razne obrti.
Za oddati imamo več vajencev in va-
jenk za trgovino, mehaniško stroko,
krojaštvo, modistinje, brivnice, hote-
lirje, tesarstvo, kovaštvo itd. Za vse
te poklice so nam zlasti dobrodošli
šefi oz. mojstri, ki bi prejeli vajence
v vso oskrbo. Nadalje pa iščemo va-
jence za pekovsko in mesarsko obrt.
Starši, ki bi oddali vajence za ta dva
poklica, naj se takoj javijo. Ponovno
pa prosimo tudi mojstre za ostale po-
klice, da se nam javijo, kakor tudi
vajence za katerikoli poklic. Prosimo
pišite na: Dobrodavno društvo „Var-
stvo“, Ljubljana, Tyrševa (Dunajska)
cesta 17.